

مطالعه بافت شناسی آثار تابش کم توان هلیوم نئون بر التیام نقص استخوانی جزیی تی بیای خرگوش

کامران حیدری (M.Sc) * محمد بیات (Ph.D) ** هانیه ژام (M.D) *** احمد حسینی (Ph.D) **** افسانه آذری (M.Sc)

چکیده

سابقه و هدف : در تحقیق حاضر آثار تابش لیزر کم توان هلیوم نئون بر التیام نقص استخوانی جزیی در استخوان تی بیای خرگوش به وسیله روش های ارزیابی کمی بافت شناسی بررسی گردید.

مواد و روش ها : تحقیق به روش تجربی صورت پذیرفت. چهل و دو رأس خرگوش نر بالغ به طور تصادفی به دو گروه شاهد و تجربی تقسیم شدند. هر گروه به سه گروه مساوی کوچکتر تقسیم شد. در هر خرگوش، تحت بیهوشی عمومی و با رعایت شرایط استریل برشی در بافت نرم نمای داخلی ساق اندام خلفی چپ، ایجاد کرده و با یک دریل برقی دارای متنه فولادی به قطر ۲ میلی متر یک نقص استخوانی جزیی درسطح داخلی ته استخوان تی بیایتاً عمق کانال مرکزی استخوان ایجاد گردید. روز عمل جراحی روز صفر و روز بعد، روز یک محسوب شد. از روز صفر تا انتهای روز چهاردهم در زیر گروه یک و تا روز بیست و یکم در زیر گروه دوم و تا روز بیست و هشتم در زیر گروه سوم به خرگوش های لیزر تجربی گروه

کم توان هلیوم نئون با انرژی دانسیته $\frac{J}{cm^2}$ ۱/۲ با روش Grid به محل ضایعه تابانده شد. در موعدهای فوق الذکر خرگوش ها به وسیله اترکشته شدند. نمونه تهیه شده از محل نقص استخوانی پس از ثبوت، دکلسفیکاسیون و پردازش بافتی با پارافین قالبگیری، و برش هایی از آن تهیه شد. برش ها به دو روش رنگ آمیزی هماتوکسیلین و ائوزین، و تریکروم ماسون رنگ شدند. برای انجام مطالعه بافت شناسی از دو روش رتبه ای توصیفی و اندازه گیری استفاده شد. در روش رتبه ای توصیفی، مقاطع بافت-شناسی هریک از نمونه های متعلق به گروه های شاهد و تجربی در یکی از درجه های جدول رتبه بندی بلوغ کال قرار گرفتند. در روش کمی با استفاده از قطعه چشمی مخصوص ضخامت پریوست و کال اندازه گیری شد. روش آماری مورد استفاده برای مقایسه گروه ها در هر یک از روزهای مورد بررسی Mann Whitney U test بود.

نتایج : از نظر رتبه ای توصیفی، در گروه تجربی میانگین روز چهاردهم کمتر از گروه شاهد و در روز بیست و یکم برابر آن و در روز بیست و هشتم بیشتر از آن بود. ولی هیچ یک از تغییرات فوق الذکر از نظر آماری معنی دار نبود. نتایج روش اندازه گیری در گروه تجربی در اکثر موارد بهتر بود و اختلاف مربوط به میانگین ضخامت پریوست در روز بیست و یکم از نظر آماری ($P < 0.05$) هم معنی دار بود.

استنتاج : تابش لیزر کم توان هلیوم نئون بر نقص استخوانی جزیی استخوان تی بیای خرگوش موجب افزایش معنی دار ضخامت پریوست در روز بیست و یکم بررسی و افزایش وضعیت رتبه ای توصیفی همین گروه در روز بیست و هشتم بررسی در مقایسه با گروه شاهد گردید.

واژه های کلیدی : لیزر، التیام شکستگی، تی بیای، خرگوش، بافت شناسی

* کارشناس ارشد علوم تشریحی مریم دانشگاه علوم پزشکی گلستان

** دکترای علوم تشریحی استادیار دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی تهران-ص.پ. ۴۴۷-۱۶۳۱۵ معاونت پژوهشی جهاد دانشگاهی علوم پزشکی ایران

*** متخصص پاتولوژی استادیار دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

**** دکترای علوم تشریحی استادیار دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

***** کارشناس ارشد فیزیوتراپی مریم دانشگاه علوم پزشکی ایران

مقدمه

در سال ۱۹۹۸ تأثیر لیزر کم توان هلیوم نئون را بر خواص مکانیکی فرآیند التیام شکستگی در استخوان تی بیای موش صحرایی بررسی کرده و اعلام نمودند که تابش لیزر ممکن است موجب تسريع التیام شکستگی گردد(۸). مروری بر تحقیقات فوق نشان می دهد که در برخی از مطالعات مذبور، معیارهای ارزیابی کمی به کار رفته است و نتایج آنها نیزباً یکدیگر متفاوت است. از طرفی، تحقیقی در زمینه تأثیر لیزر کم توان بر روی نقص استخوانی جزیی که یکی از مدل های کاملاً استاندارد شده و پایدار بررسی فرآیند التیام شکستگی است(۱۲-۹) انجام نشده است. از اینرو در تحقیق حاضر آثار تابش لیزر کم توان هلیوم نئون بر نقص استخوانی جزیی استخوان تی بیای خرگوش به وسیله روش های ارزیابی اندازه گیری ضخامت و رتبه بندی توصیفی فرآیند التیام شکستگی بررسی شد.

مواد و روش ها

پژوهش حاضر به روش تجربی صورت پذیرفت و از ۴۲ رأس خرگوش نرنژاد DUTCH که هنگام جراحی حدود ۵ ماه سن و ۱۷۰۰ گرم وزن داشتند، استفاده شد. همه خرگوش ها در یک حیوانخانه که ۱۲ ساعت روشن و ۱۲ ساعت تاریک بود و درجه حرارت آن بین ۲۰ الی ۲۳ درجه سانتی گراد کنترل می شد، نگهداری می شدند. خرگوش ها در قفس های انفرادی تمیز نگهداری شدند و آب و خوراک در دسترس آنها بود. خرگوش ها با کاهو و هویج تغذیه می شدند. برای توزیع آنها در گروه های شاهدو تجربی از روش تصادفی استفاده شد. به منظور ایجاد بیهوشی عمومی از دیازپام (ساخت شرکت کیمیداروی ایران) به میزان ۴mg/kg و کتامین هیدروکلرايد (با نام Gedeon تجاری Calypsol محصول شرکت مجارستانی Richter Budapest) به میزان ۵۰mg/kg که به صورت داخل عضلانی تحت شرایط استریل تزریق می شدند، استفاده گردید(۱۳). در حین عمل جراحی، در صورت نیاز، بیهوشی با اتر ادامه می یافت. همچنین برای

الیام شکستگی یکی از جالب ترین و عجیب ترین فعالیت های هموستاتیک بدن است(۱) به دنبال وقوع شکستگی مراحل التهاب، ترمیم و تجدید ساختار به صورت متوالی رخ می دهندها پیوستگی استخوان آسیب دیده اعاده گردد(۲). سرعت سیر این فرایند آهسته بوده و موجب تداوم ناتوانی بیمار شده و بالطبع وی مجبور به تحمل مشکلات ناشی از شکستگی برای مدت طولانی خواهد بود که این مسئله خسارت های اقتصادی سنگینی را بردوش جامعه و بیمار تحمیل می کند(۳). از این رو پاره ای از محققان درجستجوی برنامه های درمانی بوده اند که کاربرد آنها موجب تسريع فرآیند التیام شکستگی گردد(۴). در سال های اخیر توجه محققان به بررسی آثار تابش لیزر کم توان بر روی چند مشکل ارتقی و از آن جمله التیام شکستگی معطوف شده است(۳).

برای اولین بار در سال ۱۹۷۴ تأثیر تحریکی لیزر کم توان را بر روی ترمیم شکستگی در محل تجربی سگ نشان دادند(۳). در سال ۱۹۸۴ Urazalin در مکاران Motomura و همکاران در سال ۱۹۸۴ تحقیقی بر روی اثر لیزر کم توان هلیوم نئون بر التیام شکستگی کامل ایجاد شده در موس صحرایی انجام دادند و به وسیله روش های ارزیابی میکروسکوپی و ماکروسکوپی و رادیولوژی توصیفی نشان دادند که تابش لیزر تشکیل كالوس را تحریک می کند(۶).

در سال ۱۹۸۷ Trelles & Mayayo تابش لیزر کم توان هلیوم نئون موجب افزایش ضخامت پریوست و کال تشکیل شده در محل شکستگی استخوان تی بیای موش شد(۴). و همکاران در سال ۱۹۹۶ David لیزر کم توان هلیوم نئون را بر استخوان تی بیای استثنا تو می شده موش صحرایی تابانند و از روش های ارزیابی بیومکانیکی و بافت شناسی و رادیولوژی توصیفی استفاده کردند و از تأثیرات مثبت لیزر کم توان بر التیام شکستگی حمایت نکردند(۷). بالاخره Luger و همکاران

تابش کالیبره گردید. خرگوش ها در انتهای دوره های بررسی به روش استنشاق اتر در فضای بسته کشته شدند و بلا فاصله محل ضایعه و قسمت سالم مجاور از بدن خرگوش جدا شد و ۴ روز در محلول فرمالین سالین بود و به منظور انجام دکلسيفيکاسيون چهار روز درون محلول اسیدنيتریک ۷درصد قرار گرفت و پس از شستشو با آب جاری، به مدت ۱۲ ساعت درون محلول سولفات سدیم ۵ درصد قرار گرفت تا pH بافت اصلاح شود. سپس نمونه پردازش بافتی شد و در پارافین مذاب قالبگیری گردید و به وسیله میکروتوم با تیغه ثابت برش هایی عرضی از محل ضایعه به ضخامت ۷ میکرون تهیه شد. به منظور باز شدن چروک برش ها، مراحل زیر بر روی آنها اعمال گردید. برش ها بر روی الكل ۳۰ درجه منتقل شدند. سپس روی حمام آبگرم ۴۵ درجه سانتی گراد قرار گرفتند و متعاقباً بر روی لام های آغشته به چسب آلبومین منتقل گردیدند و به مدت یک دقیقه بر روی صفحه داغ که حرارت آن ۵ درجه سانتی گراد بود قرار گرفتند و بالاخره به مدت سی دقیقه درون دستگاه Oven که دمای درون آن ۵ درجه سانتی گراد بود گذاشته شدند. برش ها به وسیله روش های رنگ آمیزی هماتوکسیلین و اثوزین و تریکروم ماسون رنگ آمیزی و به وسیله تکنیک های کمی و رتبه ای- توصیفی که شرح آن در ادامه می آید مطالعه شدند. برای اندازه گیری ضخامت پریوست و کال تازه تشکیل شده در محل ضایعه، از قطعه چشمی زیر استفاده شد.

Mic 1143 HWF 10x Eyepiece 10/100
Adjustable, Euromex microscope Holland

بزرگنمایی میکروسکوپ نوری ۱۰۰ برابر بود و در لام های رنگ آمیزی شده به روش تریکروم ماسون، ضخامت پریوست و کال تازه تشکیل شده در محل ضایعه در ۱۰ نقطه اندازه گیری و میانگین ۱۰ عدد به عنوان ضخامت پریوست و کال در هر نمونه با واحد میکرومتر محسوب شد. برای تعیین رتبه توصیفی کال تازه تشکیل شده در محل ضایعه، با ملاحظه معیار درجه بندی توصیفی توسط Huo و همکاران(۱۴) و با توجه به

جلوگیری از بروز عفونت، آنتی بیوتیک درمانی به دو شیوه عمومی و موضعی انجام گرفت. در شیوه عمومی، پنی سیلین G با پروکایین ۸۰۰۰۰ unit/kg به صورت داخل عضلانی حیان (به میزان ۴۰۰۰۰ unit/kg) در حین آن تزریق می شد و روز قبل از عمل جراحی و در حین آن تزریق می شد و در شیوه موضعی در محل برش پوست، پماد جنتامايسین (محصول شرکت تولیداروی ایران) در حین پانسمان به کار می رفت. خرگوش بیهوش را از پشت بر روی تخت جراحی قرار داده و اندام های حرکتی اش به وسیله ریسمان به گیره های چهارگوش تخت جراحی ثابت شد. تحت شرایط استریل برشی به طول ۲ سانتی متر به وسیله تیغ بیستوری نمره ۱۸ در پوست و فاسیا عمقدی قسمت میانی سطح داخلی استخوان تی بیای سمت چپ حیوان ایجاد کرده و با یک مته فولادی استریل به قطر ۲ سانتی متر که به یک دریل برقی وصل بود نقص استخوانی جزئی تا عمق کanal مرکزی استخوان در وسط سطح داخلی ته استخوان، ۵/۴ سانتی متر پایین تر از توپر زیته تی بیا ایجاد شد. محل نقص به وسیله واکس استخوانی (محصول شرکت آلمانی Bram melsungen) پر شد. سپس فاسیای عمقدی به وسیله نخ جذبی ۳/۰ (ساخت شرکت سوپا آلمانی Braum) و پوست با نخ سیلک Curved revese cutting (ساخت شرکت سوپا ایران) به روش بخیه منقطع دوخته شد. محل جراحی پانسمان و روز عمل جراحی روز صفر محسوب شد و روز بعد روز یکم محسوب می گردید. پانسمان ها روزانه تا روز هفتم تعویض و بخیه ها روز هفتم کشیده شدند. خرگوش های هر دو گروه در سه دوره بررسی ۱۴، ۲۱، ۲۸ روزه قرار گرفتند. تعداد خرگوش ها در هر دسته ۷ رأس بود. به خرگوش های گروه تجربی از روز صفر پرتو لیزر کم توان هلیوم نئون (لیزر) با طول موج ۶۳۲/۸ نانومتر و انرژی دانسیته $\frac{J}{cm^2}$ ۱/۲ به روش Grid به هر یک از دو مربع یک سانتی متر مربعی پوشاننده نقص استخوانی و ناحیه مجاور، از نزدیکی سطح پوست به طور روزانه و یکبار در روز تابانده می شد. دستگاه مولد لیزر ساخت سازمان انرژی اتمی ایران بود و قبل از شروع

ابتدا خانه های اشغال شده توسط کل کال شمارش شد و بعد خانه های اشغال شده توسط مجموع بافت فیروز و گرانولومای جسم خارجی و در ادامه خانه های اشغال شده به وسیله استخوان نابالغ شمارش گردید. مثال زیر نشان دهنده چگونگی تبدیل اعداد به درصد است: اگر کل کال ۶۰ خانه را اشغال کند و استخوان نابالغ از یک طرف و بافت فیروز و گرانولومای جسم خارجی از طرف دیگر به ترتیب ۳۶ و ۲۴ خانه را اشغال نمایند، درصد موارد فوق به صورت ذیل محاسبه می شود:

$$\frac{36}{60} \times 100\% = 60\%$$

درصد بافت فیروز و گرانولومای جسم خارجی

$$\frac{36}{60} \times 100\% = 60\%$$

با توجه به جدول شماره ۱، این کال دارای رتبه ۵ است. برای تجزیه و تحلیل داده های مربوط به هر یک از روزهای مورد بررسی بین دو گروه از روش آزمون آماری Mann whitney U test و برای تجزیه و تحلیل روزهای هریک از گروه ها از روش آزمون آماری Kruskal wallis استفاده شد و $Pvalue < 0.05$ معنی دار محسوب شد.

تفاوت های موجود در مدل ایجاد ضایعه و دوره بررسی دو تحقیق، جدول رتبه ای توصیفی جدیدی بعد از مطالعه لام های رنگ شده به روش هماتوکسیلین و ائوزین تنظیم شد (جدول شماره ۱) و درصد بافت های تشکیل شده با استفاده از قطعه چشمی صفحه شترنجی و با بزرگنمایی ۳۲ برابر میکروسکوپ نوری تعیین گردید. در حین کار صفحه شترنجی مذبور کل منطقه ضایعه را تحت پوشش قرار می داد. مشخصات قطعه چشمی عبارت است از:

Mic oo78-19 squares Euromex microscope Holland

جدول شماره ۱: جدول رتبه بندی توصیفی وضعیت بافت تشکیل شده در محل ضایعه استخوانی

رتبه	درصد بافت فیروز و گرانولومای جسم خارجی	درصد استخوان نابالغ
۱	۱۰۰	صفر
۲	۸۵	۱۵
۳	۷۰۰	۳۰
۴	۵۵	۴۵
۵	۴۰	۶۰
۶	۲۵	۷۵
۷	۱۰	۹۰
۸	صفر	۱۰۰

جدول شماره ۲: ویژگی های بررسی شده در گروه های شاهد و تجربی در روزهای مورد بررسی

روز	ویژگی های بررسی شده گروه و تعداد	← ویژگی های بررسی شده		
		وضعیت رتبه ای توصیفی	ضخامت پریوست واحد میکرومتر	ضخامت کال واحد میکرومتر
۱۴	شاهد ۷	$2/57 \pm 1/39$	106 ± 61	$67/9 \pm 45/1$
	تجربی ۶	$2/14 \pm 1/57$	87 ± 33	$82/9 \pm 76/8$
۲۱	شاهد ۶	$2/28 \pm 1/23$	$94/3 \pm 21/3$	$47/7 \pm 42/6$
	تجربی ۷	$2/28 \pm 1/57$	$*2040 \pm 11/6$	$170/1 \pm 127/4$
۲۸	شاهد ۷	$2/42 \pm 1/39$	84 ± 47	$101/7 \pm 126/2$
	تجربی ۷	$3/42 \pm 1/61$	109 ± 35	$168/1 \pm 99/9$

*داده ها به صورت $mean \pm SD$ نشان داده شده است ($P < 0.05$)

نتایج

در هیچ یک از خرگوش‌های گروه‌های شاهد و تجربی عالیمی از عفونت، خونریزی و لخته خون در محل جراحی مشاهده نشد. برش‌های جراحی پوست تا روز هفتم کاملاً التیام یافته بودند و بنابراین در این روز همه بخیه‌ها کشیده شدند. در طی نمونه برداری، میزان خونریزی بافت نرم در گروه تجربی بیشتر از گروه شاهد بود. یکی از خرگوش‌های گروه شاهد به علت وقوع شکستگی کامل در محل نقص استخوانی از برنامه تحقیق خارج شد. جدول شماره ۲، میانگین و انحراف معیار رتبه‌های توصیفی گروه‌ها را نشان می‌دهد و همان‌گونه که مشاهده می‌شود در روز چهاردهم میانگین رتبه‌ای توصیفی گروه شاهد بیشتر است و در روز بیست و یکم این شاخص در دو گروه برابر، و در روز بیست و هشتم این شاخص در گروه تجربی بیشتر است ولی هیچ یک از این اختلافات از نظر آماری معنی دار نیستند. بررسی تغییرات میزان میانگین رتبه‌ای توصیفی در روزهای مورد بررسی در هر یک از گروه‌ها نشان داد که تغییرات آنها هم از نظر آماری معنی دار نبود. جدول شماره ۲، میانگین و انحراف معیار ضخامت پریوست و کال تازه تشکیل شده را در محل ضایعه استخوانی، در گروه‌های شاهد و تجربی نشان می‌دهد. همان‌گونه که مشاهده می‌شود نتایج گروه تجربی در اکثر موارد بهتر است و اختلافات مربوط به ضخامت پریوست در روزبیست و یکم از نظر آماری هم معنی دار شده است ($P<0.05$). بررسی تغییرات شاخص‌های فوق الذکر در روزهای مورد بررسی در هر یک از گروه‌ها نشان داد که در گروه تجربی میانگین شاخص‌ها در روز بیست و یکم نسبت به روز چهاردهم افزایش یافته و در روز بیست و هشتم نسبت به روزبیست و یکم کاهش یافته است. تغییرات مربوط به ضخامت پریوست از نظر آماری هم معنی دار بود ($P<0.05$).

بحث

در پژوهش حاضر به دنبال تابش لیزر کم توان هلیوم نئون بر نقص استخوانی جزیی در تی بیای خرگوش آثار ذیل مشاهده شد: ۱- از نظر رتبه‌ای، در روز چهاردهم بررسی میانگین گروه شاهد کمی بیشتر شد و در روز بیست و یکم، میانگین هر دو گروه برابر گردید و در روز بیست و هشتم میانگین گروه تجربی بالاتر بود، ولی هیچ یک از اختلافات فوق از نظر آماری معنی دار نبودند؛ ۲- ضخامت پریوست تازه تشکیل شده در روز بیست و یکم بررسی در گروه تجربی به طور معنی داری از نظر آماری بیشتر از گروه شاهد بود. بررسی نتایج سایر تحقیقات انجام شده، نشان داد که نتایج این پژوهش با نتایج تحقیقات Motomura و همکاران و Trelles و Mayayo و Luger و همکاران همسویی داشته ولی با یافته‌های تحقیق David و همکاران مغایرت دارد (۴،۵،۶). اینکه به بررسی تحقیقات فوق می‌پردازیم:

David و همکاران اثر لیزر کم توان هلیوم نئون را بر التیام شکستگی کامل استخوان تی بیای مosh صحرایی بررسی کردند و از اثر مثبت لیزر بر التیام شکستگی حمایت نکردند^(۷). با مطالعه روش‌های به کار رفته در تحقیق David و همکاران نکات قابل توجه ذیل مشاهده شد که ممکن است توجیه کننده این مغایرت باشد: ۱- از آنجا که روش استثوتومی به وسیله ارّه انجام شده است، احتمالاً نسج نرم اطراف استخوان هم صدمه دیده است که بالطبع میزان آن در حیوانات مختلف متفاوت خواهد بود. بنابراین، روش فوق متغیر مداخله گر محسوب می‌شود و ممکن است بر روی نتایج تحقیق تأثیرمنفی گذاشته باشد؛ و ۲- ایجاد همزمان ضایعه در هردو استخوان تی بیای یک حیوان، جراحات بافت نرم همراه آن و سایر صدمه‌های ناشی از عمل جراحی، ظرفیت‌های زیستی حیوان را متأثر می‌کند که جبران آن بسیار مشکل است^(۱۱). علاوه بر آن، مصرف

- در ناحیه شکسته، تورم و اتساع واضح عروق و افزایش لوکوسیت‌ها وجود دارد و تابش لیزر باعث تحریک گردنش خون و جذب ادم می‌شود که این به شروع زودتر سنتر استخوان کمک می‌کند⁽⁴⁾.
- تابش لیزر کم توان موجب افزایش سطح پروستاگلاندین E_2 می‌شود و این به نوبه خود قوام کال استخوانی را بیشتر می‌نماید⁽⁴⁾.
- تابش لیزر بر سلول‌های استئوپلاستی در محیط کشت موجب افزایش DNA و کلسفیکاسیون سلولی و سنتر فیبریل‌های کلژن و افزایش ابعاد سیستم گلزاری می‌گردد⁽³⁾.
- در پژوهش حاضر، افزایش ضخامت پریوست در روزیست و یکم بررسی به طور معنی داری بیش از گروه Mayayo و Trelles شاهد بود و این با نتایج تحقیق همخوانی دارد و حاکی از تشکیل پریوست تازه بیشتر در محل ضایعه به دلیل اثرات احتمالی لیزر کم توان است. ولی از طرف دیگر، از نظر معیار رتبه ای توصیفی بین دو گروه تفاوتی وجود نداشت و این احتمالاً به دلیل آن است که هر چند لیزر موجب افزایش تولید پریوست بیشتری گردید اما در عین حال نتوانست موجب پیشرفت رتبه ای توصیفی بافت تشکیل شده در محل ضایعه در مقایسه با گروه شاهد شود. در روز بیست و هشتم بررسی پژوهش حاضر، از ضخامت کال گروه تجربی کاسته شد و همزمان با آن، کال از نظر رتبه ای توصیفی پیشرفت نشان داد که این با نتایج تحقیق Luger و همکاران⁽⁸⁾ همخوانی دارد و حاکی از تأثیر مثبت لیزر است.
- در گروه تجربی پژوهش حاضر، ضخامت پریوست جدید در روز بیست و یکم بررسی نسبت به روز چهاردهم آن بیشتر شد و در روز بیست و هشتم نسبت به روز بیست و یکم کمتر گردید که اختلاف بین روزهای چهاردهم و بیست و یکم از نظر آماری هم معنی دار

انرژی ناشی از فعالیت روزمره حیوان را باید در نظر داشت که در مجموع می‌تواند منجر به ضعف بدنی حیوان شود و فرآیند التیام شکستگی را باکنندی مواجه نماید. در ادامه به بررسی سایر تحقیقات انجام شده که دارای نتایج مثبت بوده اند می‌پردازم.

Motomura و همکاران به بررسی مقایسه ای آثار لیزر کم توان هلیوم نئون دی‌اکسیدکربن و مایع بر تشکیل کال استخوانی پرداختند⁽⁶⁾. محققان بر اساس یافته‌های تحقیق نتیجه گرفتند که لیزر هلیوم نئون از طریق تشکیل هماترم مناسب و افزایش ثبات ناحیه، تشکیل کال را تحریک می‌کند⁽⁶⁾. روش‌های ارزیابی این تحقیق صرفاً توصیفی است که درجه اعتبار نتایج را کاهش می‌دهد. Trelles و Mayayo برای بررسی آثار لیزر کم توان هلیوم نئون ازموش سفید استفاده کردند⁽⁴⁾. نقطه ضعفی که در این تحقیق وجود دارد ایجاد ضایعه به وسیله فشار انگشتان است که یک تکنیک ابتدایی است و کاملاً مشخص و آشکار است که ضایعه ایجاد شده در همه حیوانات یکسان نمی‌باشد. به این ترتیب یک اصل مهم که باید در همه پژوهش‌های تجربی رعایت شود و آن یکسان بودن تمامی شرایط و متغیرهای پژوهش غیر از متغیر مستقل (لیزر) برای هر دو گروه شاهد و تجربی است، در تحقیق Trelles و Mayayo مراعات نشده است. Luger و همکاران به دنبال انجام تحقیق پیامون تأثیر لیزر کم توان هلیوم نئون بر خواص مکانیکی فرآیند التیام شکستگی در تی یا موش صحرایی، نتیجه گرفتند که این نوع لیزر ممکن است موجب تسريع التیام شکستگی گردد⁽⁸⁾. بخشی از نتایج پژوهش حاضر و اکثر دیگر تحقیقات انجام شده مؤید اثر بخشی مثبت لیزر کم توان هلیوم نئون بر فرآیند التیام شکستگی است و موارد ذیل از جمله دلایل احتمال آن محسوب می‌شوند:

جزیی در تی بیای خرگوش موجب افزایش معنی دار (از نظر آماری) ضخامت پریوست تازه تشکیل شده در محل ضایعه در روز بیست و یکم بررسی پژوهش حاضر و پیشرفت وضعیت رتبه ای توصیفی بافت استخوانی در روز بیست و هشتم بررسی در مقایسه با گروه شاهد شد. انجام تحقیق با دوز بالاتر لیزر و همچنین استفاده همزمان از چند روش ارزیابی پیشنهاد می شود.

سپاسگزاری

این مقاله نتیجه طرح تحقیقاتی گروه فیزیوتراپی جهاد دانشگاهی دانشگاه علوم پزشکی ایران است. نویسنده‌گان مقاله از همفکری و همیاری صمیمانه آقای سیامک بشروعت تجلی (کارشناس ارشد فیزیوتراپی) در تمام مراحل این مقاله نهایت سپاس و تشکر خود را ابراز می دارند.

است. افزایش ضخامت پریوست در روز بیست و یکم احتمالاً به دلیل اثر تحریکی لیزر و کاهش آن در روز بیست و هشتم احتمالاً به دلیل فعالیت تجدید ساختاری در این ناحیه است. از آنجاکه پریوست مهمترین منبع سلول‌های استئوژنیک است^(۲)، این افزایش ضخامت پریوست در گروه تجربی، مثبت تلقی می شود. در گروه شاهد، ضخامت پریوست در روزهای چهاردهم و بیست و هشتم بررسی در حدود گروه تجربی است ولی در روز بیست و یکم بسیار کمتر است و این احتمالاً فقدان اثر تحریکی لیزر در گروه شاهد را می رساند ولی در روز بیست و هشتم در گروه تجربی فعالیت تجدید ساختاری صورت گرفته و از ضخامت بافت استخوانی تازه تشکیل شده کاسته شده است و بنابراین مقدار آن با گروه شاهد تقریباً برابر می کند.

تابش لیزر کم توان هلیوم نئون بر نقص استخوانی

فهرست منابع

- 4- Trelles MA, Mayayo E. Bone fracture consolidates faster with power laser. *Laser in Surg & Med.* 1987;71,36-45.
- 5- Urazalin ZB. lasertherapy as part of comprehensive treatment for mandibular fractures. *Stomatologia mosk.* 1984; 62(1): 34-35.
- 6- Motomura K, Nakajima M, Ihara A, Atsumi K. Effects of laser irradiation on callus formation after osteotomy. *The J. of Japan Society for Laser Medicine.* 1984; 4: 195-196.
- 1- Mitchell A, Greenbaum DPM, Irvin O, Kanat DPM. Current concepts in bone healing. *J of the American Pediatric Medical Association.* 1993;83: 123-129.
- 2- Gregg PJ, Stevens J, Worlock PH. *Fractures and dislocations, principle of management.* Blackwell Scintific Ltd. 1996; 71-78.
- 3- Yamada K. Biological effects of low power laser irradiation on clonal osteoblastic cells (MC3T3-E1). *The J of the Japanese Orthopaedic Association.* 1991; 65:101-112.

- electromagnetic field on demineralized bone-matrix-induced bone formation in a bony defect in the premaxilla of rats. *J Dent Res.* 1992; 71: 1920-1925.
- 12- Claes Le, Wilke HJ. Osteonal structure better predicts tensile strength of healing bone than volume fraction. *J Biomechanic.* 1995; 28: 1377-1390.
- 13- Green CJ. Anaesthesia and analgesia in Tuffery AA, *Lalboratory animals: An introduction for new experimenters.* Chichester, Great Britain, John Wiley & Sons Ltd. 1987; pp.261-301.
- 14- Huo MH, Troiano NW, Pelker RR, Gundberg CM, Friend laender GE. The influence of ibuprofen on fracture repair biomechanical, biochemical, histologic, and histomorphometric parameters in rat. *J Orthop Res.* 1991; 9: 383-390.
- 7- David R, Nissan M, Cohen I, Soudry M. Effect of low power He-Ne laser on fracture healing in rats *Laser Surg Med.* 1996; 19:458-461.
- 8- Luger EJ, Rockind S, Wollman Y, Kogan G, Dekel S. Effect of low power laser irradiation on the mechanical properties of bone fracture healing in rats. *Laser Surg Med.* 1998; 22: 97-102.
- 9- Lavine LS, Lustrin I, Shamos MH. Experimental model for studying the effect of electric current on bone invivo. *Nature.* 1960; 224: 1112-1113.
- 10- Hamanishi C, Kawabata T, Yoshii T, Tanaka S. Bone mineral density changes in distracted callus stimulated by pulsed direct electric current. *Clinical Orthopaedic and Related Research.* 1995; 312:243-252.
- 11- Takano Yamamoto T, Kawakami M, Sakuda M. Effect of pulsing